

BELGISCHE KAMER VAN  
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

---

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS  
DE BELGIQUE

---

# Handelingen

# Annales

INTEGRAAL VERSLAG  
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL  
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

VAN

DU

**12-07-2000**

**12-07-2000**

|              |   |                                                                                                        |
|--------------|---|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| AGALEV-ECOLO | : | Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales                    |
| CVP          | : | Christelijke Volkspartij                                                                               |
| FN           | : | Front National                                                                                         |
| PRL FDF MCC  | : | Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement |
| PS           | : | Parti socialiste                                                                                       |
| PSC          | : | Parti social chrétien                                                                                  |
| SP           | : | Socialistische Partij                                                                                  |
| VLAAMS BLOK  | : | Vlaams Blok                                                                                            |
| VLD          | : | Vlaamse Liberalen en Democraten                                                                        |
| VU&ID        | : | Volksunie&ID21                                                                                         |

*Afkortingen bij de nummering van de publicaties :*

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +  
het nummer en het volgnummer  
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden  
HA : Handelingen (Integraal Verslag)  
BV : Beknopt Verslag  
PLEN : Plenumvergadering  
COM : Commissievergadering

*Abréviations dans la numérotation des publications :*

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e  
législature, suivi du n° et du n° consécutif  
QRVA : Questions et Réponses écrites  
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)  
CRA : Compte Rendu Analytique  
PLEN : Séance plénière  
COM : Réunion de commission

*Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers*

Bestellingen :  
Natieplein 2  
1008 Brussel  
Tel. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.deKamer.be  
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

*Publications officielles éditées par la Chambre des représentants*

Commandes :  
Place de la Nation 2  
1008 Bruxelles  
Tél. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.laChambre.be  
e-mail : aff.generales@laChambre.be

## Inhoud

### Woensdag 12 juli 2000

#### COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE - COM 264

Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "het frauduleus opzetten van insolabiliteit" (nr. 2248)

5

- *sprekers* : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Joëlle Milquet aan de minister van Justitie over "het beleid van de minister met betrekking tot de Instellingen van het Sociaal Verweer" (nr. 2274)

6

- *sprekers* : **Joëlle Milquet, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de wet betreffende de namen en voornamen" (nr. 2277)

9

- *sprekers* : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Justitie over "het verhoor van gevangenen door middel van videoconferenties" (nr. 2257)

10

- *sprekers* : **Luc Goutry, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de koninklijke besluiten ter uitvoering van de wet op de kansspelen" (nr. 2314)

11

- *sprekers* : **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de achterstand van de benoemingen bij de arbeidsgerechten" (nr. 2305)

12

- *sprekers* : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het NICC" (nr. 2320)

13

- *sprekers* : **Karine Lalieux, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het voorontwerp van basiswet inzake het gevangeniswezen en rechtspositie van gedetineerden" (nr. 2322)

14

- *sprekers* : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het strenger optreden van justitie en politie tegen verkeersagressie" (nr. 2323)

16

- *sprekers* : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

## Sommaire

### Mercredi 12 juillet 2000

#### COMMISSION DE LA JUSTICE - COM 264

Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "l'organisation frauduleuse d'insolvabilité" (n° 2248)

5

- *orateurs* : **Charles Michel, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Joëlle Milquet au ministre de la Justice sur "la politique du ministre à l'égard des établissements de défense sociale" (n° 2274)

6

- *orateurs* : **Joëlle Milquet, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "la loi concernant les noms et les prénoms" (n° 2277)

9

- *orateurs* : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Luc Goutry au ministre de la Justice sur "l'interrogation de prisonniers par vidéoconférence" (n° 2257)

10

- *orateurs* : **Luc Goutry, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "les arrêtés royaux d'application relatifs à la loi sur les jeux" (n° 2314)

11

- *orateurs* : **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "le retard des nominations dans les juridictions du travail" (n° 2305)

12

- *orateurs* : **Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'INCC" (n° 2320)

13

- *orateurs* : **Karine Lalieux, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus" (n° 2322)

14

- *orateurs* : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'intervention sévère de la justice et de la police en matière d'agressivité au volant" (n° 2323)

16

- *orateurs* : **Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

|                                                                                                                                                                                                                                      |    |                                                                                                                                                                                                                        |    |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de uitvoering van de wet op de telefoontap" (nr. 2339)                                                                               | 17 | Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'absence d'application de la loi sur les écoutes téléphoniques" (n° 2339)                                                                            | 17 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Yves Leterme, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie                                                                                                                                                     |    | - <i>orateurs</i> : <b>Yves Leterme, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice                                                                                                                                      |    |
| Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Yves Leterme en Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de toepassing van de spraaktechnologie binnen justitie" (nrs. 2326 en 2340)                                            | 17 | Questions orales jointes de MM. Yves Leterme et Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'application des procédés de reconnaissance vocale en matière de justice" (n°s 2326 et 2340)                             | 17 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Yves Leterme, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie                                                                                                                                      |    | - <i>orateurs</i> : <b>Yves Leterme, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice                                                                                                                       |    |
| Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de mogelijke invoering van een permanentie door de diensten Slachtofferonthaal" (nr. 2343)                                                              | 20 | Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'instauration possible d'une permanence par les services d'accueil des victimes" (n° 2343)                                                           | 20 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Yves Leterme, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie                                                                                                                                                     |    | - <i>orateurs</i> : <b>Yves Leterme, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice                                                                                                                                      |    |
| Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het bestaan van een werkgroep ad hoc bij de eerste minister omtrent de organisatie van de gerechtelijke zuil van de geïntegreerde politie" (nr. 2355) | 20 | Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'existence auprès du premier ministre d'un groupe de travail ad hoc chargé de l'organisation du pilier judiciaire de la police intégrée" (n° 2355) | 20 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Tony Van Parys, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie                                                                                                                                                   |    | - <i>orateurs</i> : <b>Tony Van Parys, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice                                                                                                                                    |    |
| Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de vacature van nationaal magistraat" (nr. 2356)                                                                                                      | 21 | Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la vacance d'un emploi de magistrat national" (n° 2356)                                                                                             | 21 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Tony Van Parys, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie                                                                                                                                                   |    | - <i>orateurs</i> : <b>Tony Van Parys, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice                                                                                                                                    |    |
| Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de inwerkingtreding van de wet van 26 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons" (nr. 2351)                              | 21 | Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'entrée en vigueur de la loi du 26 mars 1999 relative à la réforme des cantons judiciaires" (n° 2351)                                         | 21 |
| - <i>sprekers</i> : <b>Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen</b> , minister van Justitie, <b>Jo Vandeurzen</b>                                                                                                                        |    | - <i>orateurs</i> : <b>Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen</b> , ministre de la Justice, <b>Jo Vandeurzen</b>                                                                                                         |    |

## COMMISSION DE LA JUSTICE

RÉUNION PUBLIQUE DU  
MERCREDI 12 JUILLET 2000

---

De vergadering wordt geopend om 10.32 uur door de heer **Fred Erdman**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.32 heures par M. **Fred Erdman**, président.

**Question orale de M. Charles Michel au ministre de la Justice sur "l'organisation frauduleuse d'insolvabilité" (n° 2248)**

**Mondelinge vraag van de heer Charles Michel aan de minister van Justitie over "het frauduleus opzetten van insolventie" (nr. 2248)**

M. **Charles Michel** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, ma question porte sur la législation relative à l'organisation frauduleuse d'insolvabilité.

Il arrive fréquemment - ce phénomène social a été constaté extrêmement souvent - que des personnes soient victimes de manoeuvres frauduleuses ainsi que d'organisation frauduleuse d'insolvabilité.

Les préjudices subis par les victimes peuvent être énormes et parfois, ce sont des vies même qui sont complètement bouleversées à la suite de telles manoeuvres. L'organisation frauduleuse d'insolvabilité est une infraction pénale. Il existe donc différents instruments tant sur le plan pénal que sur d'autres plans au niveau législatif pour tenter d'obtenir réparation. On constate d'ailleurs souvent dans la réalité que la justice éprouve bien des difficultés à transcrire ou à traduire ces éléments juridiques dans le concret. Il en résulte généralement que les victimes de tels agissements ne peuvent obtenir réparation de manière satisfaisante.

Ma question porte sur votre appréciation de la situation, surtout sur l'opportunité de réfléchir à une évolution de la législation en la matière, en vue d'améliorer la possibilité pour les victimes de tels actes d'obtenir réparation aussi rapidement et aussi judicieusement que possible.

## COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

OPENBARE VERGADERING VAN  
WOENSDAG 12 JULI 2000

---

M. **Marc Verwilghen**, ministre : Monsieur le président, monsieur Michel, je vous rappellerai la récente loi du 8 août 1997 sur les faillites qui a modifié l'ancien article 490bis du Code pénal, lequel est consacré à l'infraction qui fait l'objet de votre question. La loi précitée a considérablement renforcé le tarif infractionnel.

En effet, le maximum de la peine d'emprisonnement est porté de 6 mois à 2 ans et la fourchette de l'amende, auparavant établie entre 50 et 500 FB est située dorénavant de 100 à 500 000 FB.

L'exposé des motifs du projet, afin d'expliciter cet alourdissement de la peine, met d'ailleurs l'accent sur la gravité du trouble social et du préjudice qui peuvent résulter de cette infraction. C'est d'ailleurs cela qui vous a amené à poser la question.

Par ailleurs, il est à remarquer que l'organisation frauduleuse d'insolvabilité ne concerne pas directement la faillite. L'intention du législateur est notamment d'assurer l'exécution des obligations par le débiteur, qu'il soit commerçant ou non, qui serait tenté d'organiser volontairement son insolvabilité de façon frauduleuse.

Seuls des éléments matériels doivent être réunis dans le chef du prévenu, à savoir l'inexécution des obligations auxquelles il est tenu et l'organisation frauduleuse de son insolvabilité.

Par ailleurs, l'organisation frauduleuse d'insolvabilité par le débiteur peut être déduite de toute circonstance de nature à révéler sa volonté de se rendre insolvable. On constate ainsi que le législateur a entendu faciliter l'établissement de la preuve et ceci est bien clair.

Votre question aurait certainement présenté plus de pertinence si elle avait été posée avant la réforme de 1997, vu l'évolution que nous connaissons. Mais il est juste que votre autre question de savoir si la recherche de cette infraction se déroule avec l'efficacité nécessaire pour juguler un phénomène que vous qualifiez de courant est la question clé.

## Marc Verwilghen

Faute d'éléments pertinents à sa disposition, le service de droit commercial est incapable de répondre à cette question.

Une rapide enquête à ce sujet auprès des procureurs généraux pourra sans doute être fructueuse et révéler d'éventuelles lacunes susceptibles d'être corrigées.

J'ai donné instruction pour que nous soyons tenus au courant. Dès que je serai en possession des éléments nécessaires, je vous les transmettrai.

En conclusion, sur le plan législatif, nous avons les moyens de répondre aux questions qui se posent mais il y a des exigences pratiques. A cet égard, j'interroge le ministère public et je vous informerai le plus rapidement possible.

**M. Charles Michel (PRL FDF MCC) :** Monsieur le président, je partage l'analyse du ministre sur le plan législatif. En effet, nous sommes parés, en tout cas sur le plan de l'infraction pénale. Comme vous l'avez rappelé, les critères ont été assouplis en 1997.

A mon avis, le problème se pose plutôt au sujet de la réparation et donc du droit civil, de l'aspect civil auquel nous sommes confrontés dans ce genre de situation. En effet, s'il est exact que la victime peut réussir sans trop de difficultés, dans ce genre de cas, à convaincre le juge qu'une infraction pénale est établie, le problème reste posé dès lors que la victime a beaucoup de mal à se voir indemnisée.

Ma réflexion portait plus particulièrement sur l'aspect civil parce que, dans ce cas, la loi de 1997 n'a pas apporté d'assouplissement et je n'ai pas de solution toute faite pour régler ce problème.

Je voulais attirer votre attention sur cette situation, monsieur le ministre, et je vous remercie par avance des précisions que vous m'apporterez encore à l'avenir sur ce dossier.

**M. Marc Verwilghen, ministre :** Les matières répressives tendent à avoir un caractère préventif. C'est la raison pour laquelle il me semble absolument nécessaire de recevoir les réponses des parquets parce que, par ce biais, nous verrons si l'aspect préventif est présent ou pas.

S'il est inexistant, cela signifie que la loi a un caractère trop répressif et arrive trop tard dans le cheminement de la chaîne de sécurité qui est également d'application sur ces matières. Je vais donc m'informer et je vous tiendrai au courant dès que possible.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

## Question orale de Mme Joëlle Milquet au ministre de la Justice sur "la politique du ministre à l'égard des établissements de défense sociale" (n° 2274)

### Mondelinge vraag van mevrouw Joëlle Milquet aan de minister van Justitie over "het beleid van de minister met betrekking tot de Instellingen van het Sociaal Verweer" (nr. 2274)

**Mme Joëlle Milquet (PSC) :** Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je me réfère notamment au meurtre de Charlotte Holvoet, le 29 mai dernier, par un interné, M. Raphaël Vincke. Avant de vous poser quelques questions, j'aimerais vous faire un état des lieux des faits que je trouve surréalistes et qui démontrent à nouveau l'existence de réels dysfonctionnements généraux dans notre système, tant au niveau de la compétence régionale qu'au niveau du système de défense sociale.

Le jour du meurtre, M. Vincke sort sans être fouillé alors qu'il est armé d'un couteau qu'il possédait depuis longtemps. Apparemment, il avait même un poinçon dans une autre poche. Il n'est pas accompagné lors de sa sortie et il se rend au Forem qu'il quitte avant les heures prévues. Apparemment, il n'a pas envie de poursuivre sa formation. Il traîne un peu en rue et dépense en boissons les 300 francs qu'il a en poche. Il se balade ensuite et les faits dramatiques que nous connaissons se produisent. Si le couteau n'a pas causé la mort, in fine, de la victime, il fut un des outils utilisés lors de ce meurtre.

Il est important de savoir qu'avant cet événement, il y avait eu des agressions dont celle d'un membre du personnel qui avait dû être trépané au mois de janvier. Après, il y a eu d'autres évasions et une agression avec viol. Par ailleurs, à l'intérieur de la maison et parmi les membres du personnel, une infirmière a été frappée avec un couteau. Des prises d'otages, une série d'agressions verbales et autres ont continué à se produire.

Ce que l'on apprend aussi, et c'est quand même assez hallucinant lorsqu'on analyse la situation, c'est que dans cet établissement, non seulement circulent sans problèmes une série d'outils - le directeur constate qu'il y a des scies, des cutters, des poinçons dans les chambres -, mais que par ailleurs, le personnel, la délégation syndicale, s'est plaint à plusieurs reprises, notamment au ministre régional, d'un manque d'encadrement : en termes de psychiatrie, ils ont un encadrement de 3,5 pour plus de 350 détenus alors qu'il en faudrait au moins 6.

Tous les jours, de cet établissement de 350 personnes, il y en a 60 qui sortent librement. Apparemment, en trois ans, on est passé de 220 à plus de 350 internés selon le personnel, parfois pour des raisons plus lucratives

Joëlle Milquet

qu'efficaces et cela crée un véritable problème de sécurité, de manque d'encadrement, avec un manque de gestion du personnel, de formation du personnel, avec des déplacements constants. Donc un grave problème de sécurité.

Cela a été dénoncé à plusieurs reprises par des délégations syndicales, par le directeur adjoint et notamment par le chef de la psychiatrie. J'ai une copie d'une lettre qui a été envoyée au ministre régional et qu'il dit vous avoir envoyée le 2 mai, qui dénonce les risques en matière de sécurité, l'absence d'encadrement dans les ateliers, le fait que, étant donné qu'il s'agit de patients très dangereux, il se plaint du manque de financement et surtout du financement d'une unité spéciale pour patients vraiment très dangereux, que selon lui, le ministre de la Justice n'aurait pas accepté de financer comme unité de patients dangereux mais plutôt comme unité moins encadrée, pour des patients moins dangereux, alors qu'il souligne la grande dangerosité des personnes qui sont dans cet établissement. Voilà pour les faits.

Quand on lit les lettres, les articles de presse, les informations que j'ai pu obtenir, il s'avère que cet établissement ne semble pas du tout géré, ne semble pas du tout donner des conditions de sécurité minimales, que le personnel n'est pas formé, et que les faits qui ont eu lieu ne sont que la face apparente de l'iceberg et qu'il semble dès lors y avoir un véritable dysfonctionnement en termes de qualité et de sécurité.

Je sais que les compétences ne sont pas très claires entre la Région, qui est le pouvoir organisateur, et l'Etat fédéral.

L'Etat fédéral finance le secteur mais c'est également le niveau fédéral qui exerce la compétence en matière de fonctionnement des commissions de défense sociale. Vous assumez le financement mais aussi le suivi et le contrôle des décisions de justice.

J'ai une série de petites questions à vous poser, monsieur le ministre, parce que cette problématique démontre qu'il y a un problème général dans le fonctionnement de l'internement, dans la manière dont les conditions de sécurité sont organisées mais peut-être aussi dont nos commissions de défense sociale fonctionnent.

Mes questions sont les suivantes :

Avez-vous reçu cette lettre du psychiatre, qui vous aurait été envoyée le 2 mai ? Si oui, en réaction à cette lettre, avez-vous envisagé des mesures, avez-vous pris des contacts avec votre collègue, M. Detienne ?

En termes de financement, je sais que le budget actuel prévoit un montant de 793 millions. Pensez-vous que ce financement soit suffisant ? Notamment pour "Les Mar-

ronniers", l'établissement de défense sociale le plus important, vu la dangerosité des patients qui y séjournent, ne faudrait-il pas financer plus adéquatement une unité pour patients dangereux ?

M. Detienne a fait état, dans des lettres adressées à des parlementaires, du retard dans les paiements venant du fédéral. Est-ce exact ? Le cas échéant, le problème est-il résolu ?

N'envisagez-vous pas de vérifier si, dans le cas qui nous occupe, la commission de défense sociale a bien travaillé ? S'est-elle rendue sur place ? De manière générale, dans les réunions qui ont lieu au sujet des Marronniers, il nous est dit - un des psychiatres le confirme dans des lettres - qu'apparemment, une seule psychiatre signe pour les 200 internés, donc sans pouvoir suivre sérieusement et connaître chaque cas. Est-ce normal ? Est-ce une manière intelligente de travailler ? Dans ces conditions, est-il possible de recueillir toutes les informations nécessaires ? Je crains que non, d'autant que les membres du personnel reconnaissent que leurs avis sur l'évolution psychologique ou psychiatrique des internés ne sont jamais pris en compte et que ce sont donc uniquement des démarches très administratives qui ont lieu. La commission de défense sociale n'est pas suffisamment informée.

Sur la base des éléments en votre possession, sachant que vous pouvez décider de transférer éventuellement des détenus vu l'absence de sécurité minimale dans cet établissement, avez-vous envisagé, le cas échéant, d'ordonner le transfert de certains détenus plus dangereux ?

Je sais que vous préparez une réforme, mais de manière générale, ce qui s'est passé démontre l'urgence d'une évaluation et peut-être d'un audit sur le fonctionnement de nos commissions de défense sociale. Ont-elles assez de moyens ? Travaillent-elles correctement ? Y a-t-il assez de personnel pour assumer le suivi ?

On sait qu'une nouvelle disposition - adoptée en 1999 - permet à un délégué de la maison de justice d'assurer un suivi véritable des individus, et spécialement des délinquants sexuels. Mais dans la pratique, dispose-t-on réellement des moyens pour réaliser cela ?

Quoi qu'il en soit, je pense que ce cas-ci nécessite une enquête interne, afin d'examiner les éventuels dysfonctionnements qui se seraient produits du côté de la défense sociale.

Il me semble également opportun de pouvoir en tirer les conséquences en vue d'une réforme éventuelle. Car, à mon sens, si l'on doit reconnaître en ce dossier des dysfonctionnements relevant de la compétence régio-

**Joëlle Milquet**

nale, force est d'admettre aussi que se posent vraisemblablement des problèmes en matière de suivi des individus, d'internement et de fonctionnement de nos commissions de défense sociale.

De même, on pourrait souligner les difficultés de financement rencontrées face au nombre très important d'internés. Il me semble que l'établissement de défense sociale en cause accepte beaucoup trop d'individus, alors même qu'il se révèle incapable d'assurer la sécurité et qu'il dispose de personnel trop peu compétent. Aussi serait-il peut-être heureux d'imposer des limites dans les admissions.

Voilà, monsieur le président, une série de petites questions.

Le **président** : Madame Milquet, vous m'aviez annoncé quatre questions. Mais je dois avouer que j'en ai perdu le compte.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, c'étaient des sous-questions par rapport à cette problématique générale.

M. **Marc Verwilghen**, ministre : Monsieur le président, madame Milquet, je me rappelle le temps où, au sein de la commission d'enquête "Dutroux", un membre avait dit : "j'ai cinq questions et sept sous-questions". Je me limiterai malheureusement aux questions que vous m'avez posées dans votre lettre du 30 juin. Entre-temps, vous me posez de nouvelles questions mais je ne puis répondre à toutes car je ne connais pas le dossier par coeur.

Dans l'introduction de votre question, vous affirmez que l'Etat fédéral serait compétent "pour établir les normes minimales pour les Marronniers". Vous parlez des normes minimales pour la sécurité; or, tel n'est pas le cas, malheureusement peut-être.

L'autorité sur la gestion des Marronniers a tout d'abord été transférée, en 1948, du ministère de la Justice au ministère de la Santé publique, puis au ministère des Affaires sociales de la Région wallonne, à la suite des différentes réformes de l'Etat.

Cela signifie donc très concrètement que je ne suis pas compétent pour la sécurité aux Marronniers, ni pour les frais spécifiques. Les millions que j'alloue chaque année à cet établissement sont versés sur la base de l'article 27 de la loi de défense sociale. Il s'agit des frais de traitement et des soins que la personne internée devrait normalement payer elle-même ou éventuellement par l'intermédiaire de sa mutuelle.

Je réponds maintenant aux cinq questions que vous m'avez posées.

1. Quant au premier point de votre question, je ne puis répondre autrement qu'en vous disant que le montant alloué par jour suffit pour le traitement, l'accompagnement, les soins et l'accueil. En 1999, j'ai alloué la somme de 6 055 000 francs aux Marronniers, ce pour 350 internés.

2. J'ai appris de mon collègue wallon que le nombre de places prévues aux Marronniers n'est pas suffisant. Cet établissement est confronté à un problème de surpopulation, tout comme je le suis d'ailleurs pour mon établissement de défense sociale à Paifve. Ni le ministre Detienne, ni moi-même ne pouvons refuser d'accueillir des internés. Comme je l'ai dit en réponse à d'autres questions, les commissions de défense sociale désignent de manière autonome l'établissement dans lequel une personne doit être internée, sans aucune intervention de sa part ou de la mienne.

3. J'ai en effet dû constater que mon prédécesseur a très tardivement payé les Marronniers. Les services de comptabilité ont été réorganisés afin d'apporter une solution à cette problématique et l'année dernière, le retard était dû au fait qu'en raison du changement de gouvernement, toutes les factures devaient être recalculées sur la base de sept douzièmes. Je vous épargne les détails techniques mais je peux néanmoins vous communiquer que les paiements seront dans l'avenir effectués à temps.

4. Quant aux normes minimales de sécurité que je prescrirais, je renvoie à mon introduction. Je n'ai aucun pouvoir en l'occurrence. Néanmoins, je suis compétent pour l'établissement de Paifve, lequel bénéficie des mêmes normes de sécurité qu'une prison.

5. Je puis vous communiquer qu'à la demande de M. Detienne, je convierai toutes les parties concernées à une réunion, à savoir les présidents des commissions francophones de défense sociale, les représentants de la Santé publique, des Affaires sociales et de la Justice. Les préparatifs nécessaires ont été effectués pour que cette réunion ait lieu.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Entre le dépôt de ma question et aujourd'hui, une série d'éléments sont intervenus. Je me permettrai donc de poser des questions complémentaires par écrit afin que vous ayez le temps de fournir une réponse plus complète.

En ce qui concerne la compétence, je crois qu'il s'agit d'un réel problème. En effet, on a le sentiment que tout le monde se renvoie la balle. Si je peux comprendre que l'organisation soit de la compétence des régions, on constate que les commissions de défense sociale peuvent imposer des conditions. A la limite, vous-même, sur la base de l'article 15, vous pouvez aussi imposer des conditions dans certains cas de transfert d'internés

Joëlle Milquet

d'établissement à établissement. Au vu des problèmes actuels et du laxisme parfois généralisé, ne pourrait-on imaginer, pour assurer un minimum de sécurité - dans le plan de sécurité, vous avez aussi immanquablement touché à des compétences communautaires ou régionales -, que vous-même ou les commissions de défense sociale imposent des normes minimales de sécurité, d'accompagnement ou d'encadrement ? Pourrait-on le faire par le biais du suivi des décisions judiciaires, qui est de votre compétence ? Pourrait-on s'assurer qu'un personnel suive ces cas de manière plus adéquate ? Aucune piste n'est à négliger car pour l'instant, nous n'avons aucune garantie que les choses vont bouger au niveau régional. Il y a peut-être un moyen pour l'Etat fédéral d'intervenir, pourquoi pas en agissant sur le plan financier, pour que des normes de sécurité et d'accompagnement minimales soient assurées pour les "lits de défense sociale".

Je me réjouis de la concertation que vous annoncez avec le ministre wallon concerné. Il serait intéressant que vous puissiez également rencontrer la commission de défense sociale et peut-être vous rendre sur place afin que vous vous rendiez compte de la situation assez surréaliste de cet établissement. Si une réorganisation devait intervenir, les transferts pourraient dans un premier temps se faire ailleurs, notamment pour des détenus assez dangereux. Les détenus dangereux qui s'y trouvent dans des conditions un peu difficiles pourraient également être transférés vers un autre établissement.

J'attends donc une réponse écrite sur ce sujet car cela demande un peu de travail de votre part. Cette problématique est très importante et un certain dysfonctionnement semble se manifester.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

#### **Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Justitie over "de wet betreffende de namen en voornamen" (nr. 2277)**

#### **Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de la Justice sur "la loi concernant les noms et les prénoms" (n° 2277)**

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik beloof heel kort te zijn, vermits ik deze vraag reeds een half jaar geleden heb gesteld, schriftelijk weliswaar.

Het gaat hier om de wet betreffende de namen en de voornamen. Ik werd toevallig met deze problematiek geconfronteerd via een team specialisten aan het UZ van Gent. Er heerst hieromtrent blijkbaar nogal wat onduidelijkheid.

Ten eerste gaat het over de periode waarin de naams- of voornaamswijziging kan gebeuren. Het schijnt dat er door de wetswijziging van 1998 een grote groep aan toegevoegd is waardoor men lange tijd moet wachten. Ten tweede gaat het over aanvragen die een medisch attest vereisen. Er schijnt nogal wat evolutie te zijn in de visie van onder andere het team specialisten. Vroeger konden transseksuelen een voornaamswijziging doorvoeren op het moment dat de geslachtsoperatie achter de rug was. Dankzij de 'real life test' wil men op een eerder ogenblik die voornaamswijziging aanvragen. De datum van de operatie moet dan wel gekend zijn en de hormonale behandeling moet gestart zijn.

Ik had een drietal vragen daaromtrent. Ten eerste gaat het over het stijgend aantal dossiers. Ten tweede gaat het over voorrang voor zij die op basis van een medisch attest een wijziging aanvragen. Kan u ten derde de voorwaarden onderschrijven die het team specialisten naar voren schuift ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een vraag die een antwoord vanuit de administratie vereist. Het is spijtig dat het antwoord op uw schriftelijke vraag onvoldoende was. Ik heb trouwens aangedrongen dat men bij schriftelijke vragen veel korter op de bal speelt.

Ingevolge de wetswijziging van 5 juli 1998 waarbij een vermindering van de registratierechten werd ingevoerd voor namen en voornamen die belachelijk klinken of ouderwets zijn, en ten gevolge van de media-belangstelling voor de wetswijziging, stijgt het aantal aanvragen jaarlijks zodat er een verdubbeling is van het aantal dossiers. Ik zal u straks de cijfers bezorgen. Ze spreken voor zich. De behandelingstermijn van de verzoeken is dan ook gestegen van 6 maanden naar 1 jaar voor voornaamswijzigingen en van 1 jaar naar 18 maanden tot 2 jaar voor naamswijzigingen. Er is dus een verdubbeling van de termijn. Om hieraan het hoofd te bieden werden 3 bijkomende contractuele personeelsleden in dienst genomen en onlangs werd een aantal bestuursassistenten vervangen door hoger gekwalificeerd personeel omdat dit ook de snelheid van afhandeling ten goede komt. Wat de behandelingstermijn van de verzoekschriften betreft, wordt de toestand van de dienst regelmatig geëvalueerd. Er wordt dan ook gepoogd de achterstand op een globale manier weg te werken. Ik wil terug tot een normale afhandelingstermijn komen.

Wat de vraag betreft naar voorrangsregelingen die een medisch attest vereisen, is een kortere behandelingstermijn niet direct haalbaar. Bij een vraag tot voornaamswijziging bij transseksuelen dienen vaak een aantal bijkomende gegevens te worden onderzocht. Medische attesten en de gezinssituatie vergen toch bijkomende aandacht en ik denk niet dat er veel tijdswinst te boeken valt.

## Marc Verwilghen

Op de vraag of een verzoek tot voornaamsverandering kan ingediend worden voor de geslachtsoperatie heeft plaatsgehad en of hieraan nog bijkomende voorwaarden zijn gekoppeld, dient geantwoord dat aan transseksuelen een voornaamsverandering wordt toegestaan voor de operatie. In dergelijke gevallen dient wel een medisch attest te worden voorgelegd waaruit het normale verloop van de hormonale behandeling blijkt. Ook aan gehuwde transseksuelen werd een voornamswijziging toegestaan. Ook daar werd dus op de verzuchtingen van het terrein ingespeeld.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

## Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Justitie over "het verhoor van gevangenen door middel van videoconferenties" (nr. 2257)

### Question orale de M. Luc Goutry au ministre de la Justice sur "l'interrogation de prisonniers par vidéo-conférence" (n° 2257)

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom terug op een vraag die ik reeds eerder heb gesteld en die collega Leterme reeds herhaaldelijk heeft voorgelegd. Het is met name de vraag of het zinloos over en weer vervoeren van gedetineerden niet kan worden vervangen door moderne apparatuur. Dit is geen sciencefiction, want onder meer in Engeland gebeurt dit reeds. Als West-Vlaming heb ik mij hierop geïnspireerd, vermits er in Brugge geen hof van beroep is. Alle gedetineerden - en dat zijn er nogal wat in Brugge en in de andere gevangenissen van West-Vlaanderen - moeten telkens de reis naar de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Gent maken.

Mijnheer de minister, uit een aantal mededelingen die intussen werden verspreid, begrijp ik dat u ook overtuigd bent van de mogelijkheden van de communicatietechnologie in dienst van dit project, meer bepaald het vermijden van veelvuldig transport van gedetineerden.

Mijnheer de minister, mijn vragen zijn de volgende. Hoeveer staat men concreet met dit project ? Ook in de rand van het veiligheidsplan heb ik erover horen spreken, maar ik vernam graag van u persoonlijk hoeveer men staat met de voorbereiding.

Binnen welke termijn zullen we de toepassingen ervan kunnen zien in ons land ?

Beschikken de gevangenissen momenteel over de mogelijkheden, indien zij daartoe bereid zijn ? Indien u het project daadwerkelijk wilt lanceren, is men er dan toe in staat ?

Welke instellingen beschikken al dan niet over de infrastructuur ? Zo zou een moderne, nieuwe gevangenis als die van Brugge daarvoor toch in aanmerking moeten komen.

Zal men ook werken met pilootprojecten om het uit te testen ? In West-Vlaanderen zijn wij daarvoor alleszins kandidaat, gezien de daarnet geschetste situatie. Wij beschikken immers ook over één van de modernste gevangeniscomplexen van het land, met name te Brugge. Hoeveer staat men wat dat betreft in Brugge ?

Ik heb nog een belangrijke algemene vraag naar het beleid, mijnheer de minister. Wat zijn de geraamde kosten die eruit voortvloeien, naarmate het project zal vorderen ? Volgens ons dient men immers ook rekening te houden met de zogenaamde returnkosten. Door het vermijden van transport kan men de bespaarde kosten nuttiger investeren in deze technologie.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Goutry, wellicht koesteren wij dezelfde wens. Wij hopen namelijk dat men zo spoedig mogelijk gebruik zal kunnen maken van de technische vooruitgang, vooral in de sector van de telecommunicatie. Zij moet ten dienste worden gesteld van de justitie in het algemeen en de penitentiaire sector in het bijzonder.

Het dossier is volop in beweging, maar het is nog niet mogelijk om gedetailleerd te zeggen wat het met zich zal brengen. Ik neem aan dat u dat begrijpt.

Ik begin met uw eerste vraag. De invoering van videoconferenties in gevangenissen en de overige gebouwen van justitie is het voorwerp van overleg tussen de vertegenwoordigers van de regering, de administratie en de rechterlijke orde enerzijds, en de privé-sector anderzijds. Het doel van dit overleg is een standaardvideoconferencingsysteem te selecteren dat optimaal is aangepast aan de concrete noden en behoeften van de justitie en de rechtzoekende.

Uw vragen twee en vier zal ik samen beantwoorden. Ik heb mij voorgenomen een videoconferencingsysteem operationeel te maken, ten laatste tegen de eerste helft van het volgende kalenderjaar. Het gaat om een breed concept en daarom zullen in eerste instantie twee rechtbanken worden opgestart als pilootprojecten, één in het noorden van het land en één in het zuiden van het land. De voorgestelde rechtbank in het noorden van het land bevindt zich niet in de provincie West-Vlaanderen, maar te Hasselt - dat is geen geheim. Zodra men een toepassing kan maken binnen het gevangeniswezen, is het mijn bedoeling het systeem zo spoedig mogelijk over te brengen naar de gevangenis van Brugge omwille van de door u aangehaalde en voor de hand liggende redenen.

**Marc Verwilghen**

Nu antwoord ik op uw derde vraag. Op dit ogenblik beschikt geen enkele penitentiare inrichting, ook niet de moderne inrichting van Brugge, over de adequate infrastructuur om videoconferenties te organiseren. Daarvoor moet een aantal aanpassingen gebeuren.

Ten slotte, de kosten verbonden aan de installatie en de organisatie van een videoconferencingsysteem moeten worden bekeken in het licht van de technische standaard, die zal worden geselecteerd, en rekening houdend met de concrete vereisten en de bestaande infrastructuren. Daarover is men volop aan het onderhandelen.

Momenteel is het dus onmogelijk een kostenraming te maken, aangezien niet alle informatie vandaag beschikbaar is. Zodra ik over die informatie beschik, zal ik u die niet onthouden. Men zal dan weten waar men naartoe wil en wat de kosten daarvan zullen zijn.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ook in de toekomst wordt dit een interessant thema. Ik wil niet verbergen dat het ons verheugt dat dit idee vaste vorm zal krijgen. Wij hebben het idee steeds ondersteund en ik verwijs hierbij nogmaals naar collega Leterme. Het is een moderne oplossing voor een oud probleem, vooral in West-Vlaanderen. Ik herhaal dit omdat wij vaak gesproken hebben met degenen die instaan voor dit transport. Het zou onwezenlijk zijn indien dit nog zo zou moeten gebeuren.

Mijnheer de minister, wij hebben er vertrouwen in dat u alles in het werk zult stellen om het project snel in te voeren. U zegt immers dat Brugge, mits enkele aanpassingen, snel zou moeten volgen met de invoering van het project. Wij volgen het dossier vol belangstelling op de voet.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Question orale de M. Claude Eerdekenes au ministre de la Justice sur "les arrêtés royaux d'application relatifs à la loi sur les jeux" (n° 2314)**

**Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdekenes aan de minister van Justitie over "de koninklijke besluiten ter uitvoering van de wet op de kansspelen" (nr. 2314)**

M. **Claude Eerdekenes** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je serai relativement bref dans la mesure où M. le ministre sait que cette question m'intéresse beaucoup puisque j'avais déjà posé, il y a quelques mois, une question orale à ce sujet.

D'autre part, je me souviens de la façon un peu rocambolesque dont nous avons, sous la précédente législature, adopté un texte venant du Sénat, corrigé par la Chambre. Je me souviens de la présence en commission d'un fonctionnaire des Finances qui fut ensuite mis sous mandat d'arrêt, quelques semaines après la réunion de la commission, de même que son corrupteur présumé.

Comme je savais que dans ce dossier, il se passait des choses un peu bizarres, j'avais, en son temps, avisé M. Dejemeppe, dès que j'avais eu connaissance de choses un peu troubles. Il y avait vraiment autour de l'élaboration de cette loi un certain nombre d'anomalies et je m'arrête là, parce que tel n'est pas mon objet.

Cette loi, qu'on l'aime ou qu'on ne l'aime pas, elle existe. Elle a sûrement des défauts comme des qualités. Je crois qu'une loi sur les jeux doit avoir surtout pour objectif de protéger le citoyen et surtout de protéger le joueur contre la tentation. Quelque chose qui, sous la précédente législature, m'agaçait superbement, c'était le fait qu'on légalisait somme toute ce qui n'était pas interdit auparavant, à savoir un certain nombre de luna-parks et on permettait dans la loi qu'il y en ait un nombre important.

Les luna-parks, ce sont peut-être les casinos du pauvre et on ne peut pas empêcher les gens de jouer. Le jeu a toujours existé. Mais ce qui était quand même très positif dans cette loi, c'est le fait que l'on exprimait que pour qu'un luna-park puisse fonctionner dans une commune, il fallait l'autorisation du conseil communal. Or, actuellement, les communes n'ont aucune possibilité légale d'interdire un luna-park quand bien même on devrait constater des drames sociaux résultant de l'abus du jeu, avec toutes les conséquences pour les familles concernées.

Je pense qu'un certain nombre de communes sont demanderesses de pouvoir disposer, par les arrêtés d'application, de l'outil permettant de ne pas autoriser la poursuite des activités d'un luna-park. C'est l'objet de ma question, sous forme de question en commission cette fois-ci, sous forme de question orale il y a quelques mois.

M. **Marc Verwilghen**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, j'ai l'honneur de porter à votre connaissance, monsieur Eerdekenes, que dans le courant du mois de mai, j'ai demandé à la commission des jeux de hasard de me communiquer le calendrier de leurs travaux afin de connaître les délais dans lesquels les arrêtés d'application de la loi pourront être mis en oeuvre.

Il ressort du programme de travail élaboré par la commission des jeux de hasard que l'entrée en vigueur de la législation n'est seulement prévue qu'au début de l'année 2001. Afin que les membres de cette assemblée

## Marc Verwilghen

ne perdent pas leur temps, je n'entrerai pas dans le détail de ce planning. Je vous invite à le consulter si vous le désirez. Vous constaterez par vous-même que le calendrier de la commission des jeux de hasard est fort chargé.

Par ailleurs, j'attire votre attention sur le fait que la loi sur les jeux de hasard ne concerne pas les jeux permettant de gagner des sommes d'argent. Je vous rappelle que les jeux de pur divertissement, c'est-à-dire ceux dont le seul gain est de pouvoir rejouer gratuitement, ne sont pas visés par ladite loi. Ils ne seront dès lors pas réglementés par les arrêtés en cours de rédaction. Seuls les luna-parks dans lesquels le gérant se propose d'installer des jeux de hasard devront faire l'objet d'un accord du conseil communal préalablement à leur implantation.

Les luna-parks qui n'exploitent que des jeux de divertissement ne doivent pas faire l'objet d'un accord du conseil communal dans le cadre de la loi de 1999.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

## Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de achterstand van de benoemingen bij de arbeidsgerechten" (nr. 2305)

### Question orale de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "le retard des nominations dans les juridictions du travail" (n° 2305)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op de organisatie van de arbeidsrechtbanken. Mijn vraag is geïnspireerd door de vaststelling dat een aantal benoemingen niet tijdig zijn gebeurd. Ik heb de benoemingen in mijn schriftelijke vraag geciteerd. Het gaat over een aantal benoemingen van substituten en raadsheren van het Arbeidshof, meer bepaald over dossiers waarvan de vacantverklaringen al meer dan een jaar gepubliceerd zijn en waar nog steeds geen benoemingen in gebeurd zijn. Ik heb vernomen dat men nu met plaatsvervangers werkt en met Kamers die geseponeerd moeten worden om te proberen de zaak op te lossen, maar dit is uiteindelijk geen goed systeem.

Mijn vragen zijn dan ook voor de hand liggend. Waarom wordt er met deze benoemingen gewacht? Concreet gaat het over de volgende benoemingen die in het Staatsblad verschenen : een raadsheer bij het Arbeidshof van Brussel, 11 mei 1999; rechter bij de Arbeidsrechtbank te Nijvel, 11 mei 1999; rechter bij de Arbeidsrechtbank te Leuven, 15 mei 1999; ondervoorzitter van de

Arbeidsrechtbank te Antwerpen, 9 juni 1999; raadsheer bij het Arbeidshof te Antwerpen, 26 oktober 1999; substituuat bij het auditoraat van Oudenaarde, 14 december 1999; substituuat bij het arbeidsauditoraat van Antwerpen, 14 december 1999.

Er is niet veel betoog nodig om te zeggen dat dit voor de nodige moeilijkheden zorgt in de organisatie van de diensten, de rechtbanken en de auditoraten. Wat is het probleem bij de invulling van deze openstaande betrekkingen? Als er een termijn is vastgesteld, wat is dan de oorzaak van de vertraging? Hoe kan de vertraging nog worden aangepakt?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Vandeurzen, het probleem dat u bekommert, bekommert mij evenzeer. Ik zal er bij de bevoegde minister, mevrouw Onkelinx, op aandringen om in deze dossiers vooruitgang te boeken. Met betrekking tot de invulling van de verschillende vacatures zijn er ontwerpen van koninklijk besluit opgesteld en ter ondertekening overgezonden aan de vice-eerste minister en minister van Tewerkstelling.

Ik overloop in detail de behandelingstijd van de verschillende dossiers.

De vacature voor raadsheer bij het Arbeidshof te Brussel werd gepubliceerd op 11 mei 1999. Dit werd voor het eerst door mij verzonden naar het kabinet van de vice-eerste minister op 24 december 1999. Bij navraag, toen ik insisterde om het dossier terug te krijgen, bleek het zoek te zijn. Er is een tweede dossier opgesteld, dat werd overgezonden op 24 maart 2000. Tot op heden is ook dat nog niet teruggezonden.

De vacature voor rechter bij de Arbeidsrechtbank van Nijvel werd gepubliceerd op 11 mei 1999. Het definitief advies werd op 28 juli 1999 verstrekt. Het dossier werd op 10 mei 2000 door de administratie op mijn kabinet gebracht. Dit dossier is dus een lange tijd op de administratie blijven liggen. Ik heb het overgezonden aan het kabinet van mevrouw Onkelinx op 22 juni 2000.

De vacature voor rechter bij de Arbeidsrechtbank van Leuven werd op 15 mei 1999 gepubliceerd. Het dossier is op 13 december 1999 door de administratie aan het kabinet overgezonden. Ik heb het op 29 februari 2000 aan mevrouw Onkelinx bezorgd.

De vacature voor de functie van ondervoorzitter van de Arbeidsrechtbank van Antwerpen werd op 9 juni 1999 gepubliceerd. Het dossier werd aan mijn kabinet overgezonden op 29 oktober 1999. Het werd op 12 januari 2000 naar het kabinet van mevrouw Onkelinx verstuurd.

**Marc Verwilghen**

De vacature van raadsheer bij het Arbeidshof van Antwerpen werd op 26 oktober 1999 gepubliceerd. Het dossier werd aan mijn kabinet overgezonden op 18 februari 2000. Op 2 mei 2000 werd het aan mevrouw Onkelinx overgezonden.

De vacature voor de functie van substituut bij het auditorschap van Oudenaarde werd op 14 december 1999 gepubliceerd. Het dossier werd aan mijn kabinet overgezonden op 17 maart 2000 en aan het kabinet-Onkelinx overgezonden op 5 april 2000.

De vacature van substituut-arbeidsauditeur te Antwerpen werd op 14 december 1999 gepubliceerd. Het werd aan het kabinet overgezonden op 3 maart 2000 en aan het kabinet-Onkelinx op 2 mei 2000.

Wat de laatste twee vacatures betreft, moet ik hieraan toevoegen dat deze benoemingen niet konden plaatsvinden vóór 1 april 2000 omdat de stage van de kandidaten pas afliep op 1 april. De verschillende dossiers werden dus, wat het kabinet van Justitie betreft, afgehandeld. We moeten nu wachten op de terugzending door het kabinet van minister Onkelinx. Ik zal nogmaals aandringen op een spoedige beslissing terzake.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Mijnheer de minister, we moeten de situatie niet pijnlijker maken dan ze al is. Wanneer die behandelingstermijnen naar voren worden geschoven, waarvan ik de indruk heb dat ofwel het ministerie van Justitie, ofwel het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling aan de grondslag ervan liggen, dan staat dit toch haaks op de stelling dat de regering de achterstand zal wegwerken en een betere organisatie van de rechtbank nastreeft. Hopelijk wordt dit snel verholpen.

Overigens kan het toch niet moeilijk zijn om telefonisch bij het andere ministerie erop aan te dringen dat ze de dossiers afwerken? Ik zal alvast onmiddellijk na het reces mevrouw Onkelinx dezelfde vraag stellen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer Vandeuren, nogmaals, de regel bij mij is dat in onder andere benoemingsdossiers zo vlug mogelijk vooruitgang moet worden geboekt. Ik zal er dagelijks blijven op aandringen bij het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling dat de dossiers in orde worden gebracht. Dat is vooralsnog niet gebeurd.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'INCC" (n° 2320)**

**Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "het INCC" (nr. 2320)**

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la semaine dernière, je vous ai posé une question sur le département de criminologie de l'INCC. Cette fois, ma question concerne le département de criminalistique.

Depuis que l'INCC est opérationnel, la problématique d'assurer une permanence en-dehors des heures légales a été soulevée. Le chef de département vous a adressé une requête au mois de septembre, requête qui avait par ailleurs déjà été adressée au ministre de la Justice sous la législature précédente. Ces lettres n'ont jamais reçu de réponse.

Or, la situation actuelle est très inconfortable pour l'INCC et aussi pour les magistrats qui souhaitent y faire appel. En effet, l'INCC assure actuellement une permanence téléphonique, de nuit comme de week-end et les jours fériés. Mais il y a nécessité d'assurer une permanence physique qui est d'ailleurs étroitement liée aux missions définies dans les arrêtés royaux du 17 octobre 1991 et du 24 novembre 1994. Comme vous ne l'ignorez pas, le personnel ne peut être payé pour des prestations hors horaire et doit récupérer ces prestations supplémentaires sous forme de jours de congé.

Malgré ces difficultés, l'INCC essaie de s'organiser et les deux experts en balistique assurent actuellement à tour de rôle des permanences physiques. Mais plus ils sont sollicités en-dehors des heures de travail et des jours de semaines, plus ils devront récupérer ces heures et seront absents la semaine suivante. Dès lors, un cercle vicieux s'installe et les jours de récupération s'additionnent.

Monsieur le ministre, nous avons voulu cet INCC mais nous ne lui donnons pas les moyens corrects de fonctionner. Pourrait-on prévoir la possibilité de payer les heures supplémentaires ou engager du personnel supplémentaire? Apparemment, cet INCC est un institut public et le but n'est pas de faire du bénéfice comme pourraient le faire les laboratoires privés. Je ne dois pas vous le rappeler puisque vous êtes à la base d'un rapport, les recommandations différentes des commissions parlementaires veulent un INCC performant, comme cela se développe partout en Europe.

**M. Marc Verwilghen**, ministre : Monsieur le président, madame Lalieux, votre question appelle une remarque préalable.

Les frais de gestion de l'INCC, en ce compris les frais de personnel et de traitement des experts en balistiques, sont à charge du ministère de la Justice par le biais d'une dotation annuelle. Les experts en balistique, comme d'ailleurs les autres experts travaillant dans cet institut, sont donc payés par l'Etat.

**Marc Verwilghen**

Indépendamment de cette dotation, les expertises réalisées par les experts de l'INCC, notamment par les experts en balistique, font l'objet de l'émission de factures par l'INCC et du paiement, par le ministère de la Justice, des frais d'expertises selon les barèmes en vigueur, conformément à l'arrêté royal du 28 décembre 1950 portant règlement général sur les frais de justice en matière répressive des montants relatifs aux expertises réalisées.

Le montant des frais relatifs à l'expertise balistique est réglé par l'arrêté ministériel du 11 juin 1999. Les experts balisticiens sont des fonctionnaires statutaires mais scientifiques de niveau 1. Leur traitement est fixé en fonction du règlement sur les barèmes des fonctionnaires scientifiques qui ne prévoit pas d'indemnité, comme vous l'avez fait remarquer, ou le paiement d'heures supplémentaires pour les fonctionnaires de ce rang. Ce règlement général est fixé par le ministre de la Fonction publique en collaboration avec le ministre de la Politique scientifique et ne dépend nullement du ministre de la Justice.

J'attire encore l'attention de notre assemblée sur le fait que les balisticiens de l'INCC n'ont été requis qu'à 113 reprises par les parquets du royaume (60 fois pour des dossiers néerlandophones, 53 fois pour des dossiers francophones) sur un total de 1239 expertises, en 1990. Ce qui relativise considérablement le problème que vous soulevez, madame. Les parquets entendent donc manifestement marquer leur préférence à la désignation d'experts indépendants qui ne sont pas attachés à l'INCC et souligner la qualité du travail réalisé par ces derniers.

A ma connaissance, l'INCC ne sollicite d'ailleurs pas actuellement l'engagement supplémentaire de spécialistes en balistique.

Voilà les données pratiques qui n'apportent d'ailleurs pas de réponses immédiates à vos questions. En effet, ou bien la matière ne dépend pas de mes compétences, ou bien un choix devra être fait, mais il ne pourra être imposé aux parquets qui suivent le raisonnement qui leur semble le plus approprié.

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse.

Je reposerai ma question relative au paiement d'heures supplémentaires aux ministres de la Fonction publique et de la Politique scientifique.

J'ai donné comme exemple les experts en balistique mais il y a aussi tous les travailleurs de l'INCC qui effectuent d'autres analyses et pour qui le même problème se pose.

Un questionnaire a été envoyé aux magistrats afin de déterminer s'ils sont satisfaits des services rendus par l'INCC. Nous disposerons donc bientôt d'une analyse à ce sujet. Et je suppose que l'on reparlera de cette problématique à ce moment-là.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

**Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het voorontwerp van basiswet inzake het gevangeniswezen en rechtspositie van gedetineerden" (nr. 2322)**

**Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi de principes concernant l'administration pénitentiaire et le statut juridique des détenus" (n° 2322)**

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in deze commissie vond vorige week een merkwaardige bijeenkomst plaats. Zij was merkwaardig in diverse opzichten. Ten eerste, omwille van het belang van het ogenblik, met name de mededeling en de kennisneming vanwege de minister en de commissie voor de Justitie van het document van professor Dupont. Het document heeft betrekking op een bijzonder belangrijke materie, de rechtspositie van gedetineerden.

Wij allen zijn ons ervan bewust dat er belangrijk wetgevend werk op stapel staat. Vandaar het belang van de materie. De gedrevenheid waarmee professor Dupont zijn mededeling deed, onderstreepte eigenlijk nog het belang van het moment.

Een ander merkwaardig element van de bijeenkomst van de commissie voor de Justitie was haar showgehalte, dat ook enkele collega's van de meerderheid niet was ontgaan. Nu is de show voorbij en liggen de teksten voor.

Mijnheer de minister, ik heb met genoegen vastgesteld dat u het document dat u door de commissie-Dupont werd overhandigd, op uw beurt onmiddellijk hebt bezorgd aan de voorzitter van de commissie voor de Justitie. Op die manier wordt dit document vatbaar voor bespreking in deze commissie.

Wordt het document echter gesteund door de regering en door de meerderheid ? Heeft het document het statuut van een document dat door de Ministerraad werd behandeld ? Draagt het op deze wijze het engagement zowel van de regering als van de meerderheid ? Zo zouden we te weten kunnen komen over welk document wij hier precies een debat zullen voeren, hopelijk na enkele weken vakantie.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, ik heb altijd het belang van een wettelijke regeling van de inhoud of de reële draagwijdte van een gevangenisstraf of een voorlopige hechtenis onderstreept. Ik heb gezegd dat de commissie-Dupont daarop een antwoord heeft geformuleerd. Het was misschien niet hét antwoord, maar in ieder geval wel een antwoord. De inhoud van de vrijheidsberoving is immers geen zuiver technische aangelegenheid. Het is een ethische kwestie die gaat over de impact van de zwaarste sanctie die onze maatschappij heeft voor normovertredend gedrag.

Met de voorzitter van de commissie voor de Justitie deelde ik de mening dat in deze moeilijke materie het gezag van het parlement ten volle moet kunnen spelen. Daarvoor baseren wij ons op het hoogstaande advies van de commissie-Dupont. Het was mijn taak van minister van Justitie de afhandeling van het document mogelijk te maken. Nu is het aan het parlement om de knoop door te hakken en de fundamentele keuzes te maken.

Ik verwijs ook naar het regeerakkoord waarin staat dat het parlement zijn verantwoordelijkheid moet kunnen opnemen in ethische kwesties, en dit is er een bij uitstek. Daarom is het aan het parlement om zijn werkzaamheden hieromtrent te organiseren. Ik herhaal dat het parlement, indien gewenst, in elk geval kan rekenen op de steun van mijn medewerkers.

In mijn toespraak heb ik ook duidelijk een aantal basisprincipes van het rapport onderschreven, meer bepaald de rechtspositionele benadering, de beperking van de schade om de negatieve output van de gevangenisstraf voor de dader, het slachtoffer en de maatschappij tot een minimum te beperken, en de herstelgedachte. Ik heb hiernaar al verwezen in andere documenten, maar ik vermeld in het bijzonder de beleidsnota voor het begrotingsjaar 2000 en naar het federaal veiligheids- en detentieplan. Met weet dat de werkzaamheden van de commissie-Dupont door de regering gefinaliseerd zijn en dat dit document zich op dit ogenblik in de Kamer bevindt.

Indien de regering het daarmee niet eens zou geweest zijn, dan zou er een andere weg gevolgd zijn, wees daarvan overtuigd. Het komt nu het parlement toe zijn verantwoordelijkheden op te nemen.

Ik verwijs ook naar de affectieve relaties van de gedetineerden. Onder meer de uitbreiding van het bezoekrecht van kinderen is een zeer belangrijk aspect. Ook hierin moet de verantwoordelijkheid van het parlement ten volle kunnen spelen.

Ik ben ervan overtuigd dat zij die hun vakantie deels zouden gebruiken om het basisdocument van de commissie-Dupont te lezen, in elk geval geen verloren

moeite zullen doen. Ik kan mij niet inbeelden dat dit document niet het voorwerp van onze parlementaire discussies zal vormen bij het begin van het volgende politieke jaar.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Het is niet mijn bedoeling hier een vrijblijvende discussie te voeren over een document zonder een echt statuut.

Mijnheer de minister, ik begrijp uit uw antwoord dat de regering zich niet heeft uitgesproken over dit document, als zou het om een ontwerp gaan. U zegt dat de regering het erover eens is dat het document in het parlement moet worden bekeken. Dat vind ik een goed uitgangspunt, maar op welke wijze moeten we dat behandelen ? Het kan immers niet dat we hier gedurende een aantal weken gaan spreken over een document, zonder een engagement van om het even wie.

Het is geen ontwerp en het is op dit ogenblik ook geen voorstel. U hebt twee rapporteurs laten aanstellen, wat erop wijst dat het hier moet worden besproken. Ik wil echter niet dat we hier een aantal interessante beschouwingen maken over het document van professor Dupont, maar dat wij uiteindelijk zouden eindigen met de vaststelling dat er een probleem is en dat er verschillende standpunten zijn betreffende de oplossing van het probleem.

Het is een belangrijk legistiek document en dus een bruikbare tekst die we kunnen hetzij goedkeuren, hetzij amenderen, hetzij wegstemmen. Maar wat gaan we ermee doen ? De materie is te belangrijk om hier een vrijblijvende discussie te voeren. Op één of andere manier moeten wij worden een legistieke tekst krijgen. Het kan een ontwerp zijn, want de regering zegt dat het parlement het vrij kan bespreken. Dat is een goed en interessant uitgangspunt, maar wordt het ook een wetsvoorstel of -ontwerp ?

De **voorzitter** : Het document werd overhandigd in één taal, maar blijkbaar heeft men dat toch willen aanvaarden. U zult zich herinneren dat ik op de vraag van de heer Laeremans om onmiddellijk te reageren, heb geantwoord dat ik dit moeilijk kon doen, rekening houdend met het feit dat wij toch minstens kennis moesten hebben van het document.

De bedoeling is, zodra het document officieel is rondgedeeld aan de leden en een datum kan worden bepaald, een eerste algemene bespreking te voeren die naar mijn inzicht moet leiden tot conclusies over het al of niet overnemen van de tekst. Voor zover ik het document heb kunnen inkijken, is het een tekst die door de verschillende fracties van meerderheid en oppositie als basis en

**voorzitter**

uitgangspunt kan worden genomen. Indien men na een eerste bespreking tot andere conclusies komt, zullen wij het bekijken vanuit de niet al te grote opties van een tekst die een legistische tekst moet zijn.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : U bedoelt dat de algemene bespreking dan zou gaan over een niet-officiële tekst ?

De **voorzitter** : De tekst die door de commissie-Dupont is overhandigd. In die tekst werden bepaalde opties genomen en de collega's van de diverse fracties zullen het document eerst grondig moeten analyseren om te kunnen beslissen of ze die opties kunnen bijtreden.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Om te voorkomen wat vorige week is gebeurd - onder andere dat er geen Franstalige tekst beschikbaar was -, zou het niet slecht zijn daarover te overleggen in de fracties. U zei terecht dat men aan een negatieve perceptie is ontsnapt. Dat mag natuurlijk niet de bedoeling zijn van een dergelijk belangrijk document.

Laten wij dan afspreken dat wij na het reces kunnen bijeenkomen om de procedure vast te leggen. Wij moeten hoe dan ook voorkomen dat hier een vrijblijvende discussie wordt gevoerd over een tekst.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Parys, ik kan het nog duidelijker omlijnen. Ofwel overleggen we daarover in of onmiddellijk na het parlementair reces, maar in elk geval voor de officiële opening van het parlementaire jaar. Op dat ogenblik zal eenieder toch de moeite hebben gedaan om het document te lezen. Ofwel kiezen we voor een andere mogelijkheid, die erin bestaat dat de twee rapporteurs na kennisname van het document een voorstel formuleren om de werkzaamheden te organiseren. Ik heb er geen bezwaar tegen dat het op die wijze wordt geregeld. Als u met collega Decroly contact wilt opnemen en, eens het Franstalige document klaar is, aan de commissie een schema wilt voorleggen, is dat volgens mij een logische benadering die alle misverstanden kan vermijden.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Ik zal graag met collega Decroly in die zin contact opnemen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het strenger optreden van justitie en politie tegen verkeersagressie" (nr. 2323)**

**Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'intervention sévère de la justice et de la police en matière d'agressivité au volant" (n° 2323)**

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de media was er vorige week sprake van een aantal initiatieven van de minister van Justitie met het oog op een strenger optreden van Justitie en politie tegen verkeersagressie. Ik kan dit alleen maar toejuichen. Ik denk dat het positief is dat er daaromtrent initiatieven worden genomen, maar ik had graag van de minister gehoord welke initiatieven hij hieromtrent concreet overweegt.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, ik zal u in vier stappen antwoorden.

Ten eerste, het is duidelijk dat het fenomeen waarmee wij worden geconfronteerd, geïntegreerd moet worden aangepakt. Het is een probleem dat niet alleen door Justitie kan worden opgelost, maar waaraan het hoofd moet worden geboden in overleg met het kabinet van de gemeenschapsministers van Onderwijs en het kabinet van de federale minister van Verkeer, meer bepaald wat de preventieve en educatieve fase betreft. Zoals u wellicht weet, en in navolging van het veiligheidsplan, kunnen wij binnen die allesomvattende aanpak verschillende stappen onderscheiden. Er is de preventieve fase, die zich onder meer vertaalt in een hoffelijkheidscampagne. De tweede fase is de educatieve fase, waarbij het onderwijs en de scholen een grote, zo niet cruciale rol hebben te vervullen. Ten slotte is er eveneens de repressieve fase die, daarbij aansluitend, wordt gevolgd door wat ik zou durven noemen de nazorg en die, mijns inziens, zeker bij de slachtoffers van de verkeersagressie uiterst belangrijk is en niet uit het oog mag worden verloren.

Ten tweede, wat meer in het bijzonder de initiatieven van mijzelf als minister van Justitie aangaat, kan ik u mededelen dat er momenteel een ministeriële richtlijn over verkeersagressie bestaat. Zij werd in haar ontwerpfase gericht tot het college van de procureurs-generaal. De richtlijn bevat een grondige analyse van alle wettelijke middelen die reeds in de wet op het wegverkeer zijn opgenomen. Deze ministeriële richtlijn werd onlangs aangepast ingevolge de opmerkingen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent. Deze dateren van 21 juni 2000 en zijn als bijlagen opgenomen in de brief van de procureur-generaal van het hof van beroep te Bergen, die, zoals u weet, de portefeuillehouder in deze materie is.

Ten derde, de richtlijn is eigenlijk geen rondzendbrief, maar vertaalt de wil van de parketten om elke daad van verkeersagressie te toetsen aan de vervolgbaarheid. Op deze wijze wil ik duidelijk maken dat het ons absoluut menens is met de aanpak van de verkeersagressie, die, zoals u weet, van kwaad naar erger dreigt te evolueren.

Ten vierde, indien deze richtlijn niet het gewenste effect sorteert, overweeg ik om een wetsontwerp op te maken dat paal en perk stelt aan dit verontrustend maatschap-

**Marc Verwilghen**

pelijk fenomeen. Ik ga in eerste instantie voort op wat in het college besproken werd en wij willen deze poging ondernemen om te zien of zij reeds een afdoend antwoord kan bieden.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de minister, in de krant was sprake van - en vandaar de verwarring - een aanbeveling. Misschien was dat in de pers niet goed weergegeven ? Mijn bijkomende vraag is dus of het wel degelijk om een richtlijn gaat ? De kwalificatie "aanbeveling", vertolkt door de krant, was dus onnauwkeurig.

Het incident is gesloten.

*L'incident est clos.*

**Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "het uitblijven van de uitvoering van de wet op de telefoontap" (nr. 2339)**

**Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'absence d'application de la loi sur les écoutes téléphoniques" (n° 2339)**

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de wet van 10 juni 1998 is op een belangrijk punt - zo menen wij toch - nog altijd niet uitgevoerd. Zowat twee jaar geleden heb ik bij de parlementaire behandeling het initiatief genomen om de toenmalige ontwerptekst te amenderen. Mijn amendement strekte ertoe de kosten en de verantwoordelijk inzake de aftapbaarheid voor een deel te laten dragen door de operatoren.

Mijn amendement was geïnspireerd door de vaststelling dat de uitbreiding van de ICT-middelen, zowel kwantitatief als kwalitatief, zo'n vaart aan het nemen is, dat het vrij moeilijk is om vanuit de overheid - het feit of het al dan niet verantwoord is buiten beschouwing latende - de aftapbaarheid zelf te blijven organiseren en, meer in het bijzonder, in te staan voor de kosten van de aftapbaarheid.

Er is uiteraard vrij sterk gereageerd door de operatoren zelf. De vorige regering heeft het initiatief genomen om een werkgroep bijeen te roepen, samengesteld uit, enerzijds, vertegenwoordigers van de betrokken departementen en diensten, hoofdzakelijk van Justitie, en, anderzijds, de operatoren. Ik heb hier een aantal maanden geleden al eens gevraagd naar de stand van zaken. Mijn bereiken trouwens ook berichten, vooral van de operatoren, over de werkzaamheden van die werkgroep.

Ik blijf erbij dat het uitvoeringsbesluit strikt nodig is om de nieuwe mogelijkheden die de wetswijziging van 10 juli 1998 creëert, ook op het terrein waar te maken. Daarom kom ik vandaag terug op dit dossier.

Het uitvoeringsbesluit waarvan sprake moet in uitvoering van artikel 11 van de wet van 10 juni 1968 worden genomen. Wanneer kan dat uitvoeringsbesluit worden verwacht ? Als daar niet onmiddellijk een datum op kan worden geplakt, hoever staat het dossier dan ? Hoever staat men in die werkgroep met het overleg over dit punt ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de werkgroep is klaar met de ontwerptekst van koninklijk besluit. Dat ontwerp is op 7 juni verzonden aan de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Die is momenteel bezig met de redactie van haar advies. Ik hoop dat advies spoedig te ontvangen, ook al breekt de vakantieperiode aan. Daarna moet nog advies worden ingewonnen bij de Raad van State en dan is het klaar voor publicatie.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Yves Leterme en Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de toepassing van de spraaktechnologie binnen justitie" (nrs. 2326 en 2340)**

**Questions orales jointes de MM. Yves Leterme et Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'application des procédés de reconnaissance vocale en matière de justice" (nos 2326 et 2340)**

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou mijn praatje eigenlijk moeten beginnen met de woorden "I declare interest", want ik ben buurman en promotor van Flanders Language Valley en de activiteiten die daar plaatsvinden. Ik stel met een zeker genoegen vast dat de minister toch interesse heeft voor de ICT-toepassingen die zich daar stilaan beginnen te ontwikkelen. In verband met de vraag van de heer Gouty hebben we het daarnet gehad over experimenten met videoconferenties. Laten we echter niet vooruitlopen op de feiten. We gaan afwachten wat dit kan opleveren. Ook de spraaktechnologie biedt een aantal mogelijkheden. Ik vind het dan ook heel positief dat de minister zich daarover ter plaatse informeert. U was bijzonder welkom in Leper, mijnheer de minister. Het is ook een uitstekend idee om die nieuwe toepassingen te integreren in een moderne aanpak van justitie, zowel bij de opsporing als voor het vervolgingsbeleid.

Op de Ministerraad van 30 juni is overeengekomen dat er middelen worden vrijgemaakt voor een aantal ICT-projecten met betrekking tot de werking van ons gerecht. Ik had echter graag wat meer verduidelijking gekregen over de implementatie van spraaktechnologie-toepassingen. Een aantal van mijn vragen is, sinds het

**Yves Leterme**

bezoek van de minister, misschien wat achterhaald. Ik beperk me dan maar tot de meest actuele vragen. Ik vraag u dus niet of er al contacten zijn geweest met het bedrijfsleven, want die contacten hebt u ter plekke al gelegd.

Wat is echter de stand van dit dossier op dit ogenblik ? Wat is de orde van grootte van de bedragen die misschien zullen worden besteed aan implementaties van spraaktechnologie in de werking van onze justitie - al is het maar bij wijze van experiment ? Wat is eigenlijk de echte doelstelling ? Blijft dat beperkt tot de vertaling van een aantal teksten, al dan niet voortkomend uit telefoon-tap of situeert het zich op een ruimer vlak ? Zo ja, kunt u dan zeggen over welke terreinen het gaat ?

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik wil, net zoals mijn collega, mijn vraag beginnen met de woorden "I declare interest". Mijn vraag gaat namelijk over Hasselt en daar gaat mijn interesse naar uit. U weet dat West-Vlamingen en Limburgers hand in hand gaan.

Ik heb ook gelezen dat men op de Ministerraad over enkele projecten beslist heeft in verband met informatie- en communicatietechnologie door Justitie. Ik heb mijn beperkte inzichten terzake reeds meegedeeld in het plenaire debat over het wetsvoorstel van collega Bourgeois. Als ik het verslag van de Ministerraad goed gelezen heb, dan gaat het over pilootprojecten in Hasselt en Charleroi. Het gaat over het ter beschikking stellen van de nodige informatie- en communicatietechnologieën aan de magistratuur, het uitwerken van een elektronische procedure waarbij advocaten via e-mail en fax stukken en conclusies kunnen indienen. Ik neem aan dat dat hoofdstuk de uitvoering is van het voorstel van collega Bourgeois. Het gaat verder om de installatie van een videoconferencingsysteem en de digitalisering en terbeschikkingstelling van modellen en formulieren.

Ik ben nog meer geboeid door dit onderwerp omdat het in Hasselt ook samengaat met een acuut probleem van infrastructuur en accommodatie. Ik zou bijna zeggen dat dit primaire behoeften zijn.

Wat is de inhoud van het project in Hasselt en Charleroi ? Wat is het concrete doel en de timing ? Welke toepassing zal men ter beschikking stellen van de magistratuur ? Gaat het dan over alle magistraten ? Wat zal gebeuren om de rijksdocumentatie op elektronische drager ter beschikking te stellen van alle medewerkers ? Overweegt men om een centrale databank te installeren ? Wat is gepland inzake kennis van de applicaties van de justitiemedewerkers ? Opleiding is in deze toch wel cruciaal.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat alle leden van de commissie voor de Justitie de wens hebben om de informatiemiddelen in het voordeel van de justitie te kunnen aanwenden. We beginnen in elk geval met een aantal doelstellingen op korte termijn te realiseren. Daarvoor hebben we twee pilootprojecten uitgekozen in Hasselt en Charleroi. Daar wordt onder meer voorgesteld om te werken met case managementsystemen, wat rechtbanken in staat stelt om de zaken te beheren en te beheersen en erover te communiceren. Het elektronisch indienen van documenten is dan weer een uitvloeisel van een eerder genomen beslissing in verband met het wetsvoorstel van collega Bourgeois. Verder is er ook de ontsluiting van de informatie via internet en databanken, de dienstverlening via internet, het digitaliseren van modellen en formulieren, wat voornamelijk voor de magistraten als voor de griffiediensten van belang is en de digitale archivering. Er is een haalbaarheidsstudie en een intensief overleg met alle betrokkenen aan deze maatregelen voorafgegaan. We hebben ook een beroep gedaan op diegenen die als experts voor de Raad van Europa werken aan de e-justice. Ik had trouwens de gelegenheid om in Londen daarvan voorstellingen bij te wonen die het beste lieten verhop.

Wat de timing betreft, zal reeds gedurende de gerechtelijke vakantie een aantal voorbereidende werkzaamheden worden opgestart. De eigenlijk implementatie zal vorm krijgen tijdens het najaar.

Het type van ICT dat ter beschikking zal worden gesteld van de magistratuur, het parket en de zetel, zal worden bepaald naargelang de concrete behoeften op technisch en functioneel gebied. Daarvoor moet dus worden overlegd met de magistratuur en met de griffiediensten. Deze behoeften zullen nader worden omschreven tijdens de analysefase die de eigenlijke implementatie voorafgaat en waarvoor momenteel reeds gesprekken plaatsvinden.

De ontwikkeling en/of terbeschikkingstelling van de databanken met rechtsdocumentatie maakt integraal deel uit van het e-justicebeleidsdoel. Op dit ogenblik bestaat reeds de mogelijkheid voor de rechtzoekende om via de website van het ministerie van Justitie de databank Judoc te raadplegen. Deze databank bevat ongeveer 35 000 gecoördineerde wetteksten die toegankelijk zijn voor iedereen.

Om het succes van de e-justice te verzekeren zijn opleidingen noodzakelijk. Daar kan ik niet omheen en dus moet er voldoende budgettaire ruimte worden vrijgemaakt om adequate opleidingen te bezorgen aan de betrokkenen.

Ik moet u hetzelfde antwoorden als daarstraks aan collega Gouty, met betrekking tot de begroting. De huidige stand van zaken biedt nog niet de mogelijkheid

**Marc Verwilghen**

om een exacte begroting op te stellen voor de twee pilootprojecten, laat staan voor het geheel dat men wil realiseren. In elk geval heb ik de toezegging dat de twee pilootprojecten zullen dienen als waardemeter voor de algemene begroting voor e-justice.

Ten slotte, de implementatie van de spraaktechnologie bij de rechtsgang moet leiden tot een humanere, snellere en efficiëntere toepassing van de justitie. Eigenlijk gaat zij dus verder dan het project dat we reeds hebben gezien, met name de vertaling, samenvatting en omzetting van in beslag genomen documenten. Er moet een algemene toepassing komen. Ik verwijs hiervoor ook naar wat we in andere landen hebben gezien. Wanneer in een procedure van onmiddellijke verschijning of van een kort geding een uitspraak moet worden gedaan, zal het aldus perfect mogelijk zijn om via de spraaktechnologie op zeer korte termijn de omzetting van de teksten te verkrijgen in de vorm van een geschreven document, in dit geval de uitspraken van de rechters. Ook met deze toepassing door de magistraten wordt rekening gehouden. Daarbij maken wij geen onderscheid tussen het openbaar ministerie en de zittende magistratuur. Het is onze bedoeling het hele gerechtelijke apparaat gebruik te laten maken van deze mogelijkheden.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb een bijkomende vraag over de terbeschikkingstelling van teksten van bestaande initiatieven via het web. Hierbij is de achilleshiel vaak de zoekmachine, het zoekstelsel dat onvoldoende is geperfectioneerd. Omgekeerd kan de standaardisering van de gedigitaliseerde informatie onvoldoende uniform of scherp afgelijnd zijn.

Mijnheer de minister, zal u daarin ook bijkomend investeren, naast de projecten die reeds lopen ?

Minister **Marc Verwilghen** : Op dat vlak proberen wij op de meest performante wijze vooruitgang te maken. Het is evident dat het stelsel gebruiksvriendelijk moet zijn. De inspanningen in Judoc, die vooral werden gecentraliseerd in het Belgisch Staatsblad, hebben mij verrast inzake de gebruiksvriendelijkheid van het menu. Het is wellicht nog voor verfijning vatbaar, maar we willen komen tot een zeer toegankelijk stelsel. De evolutie in deze markt stelt duidelijk de klantvriendelijkheid en de gebruiksvriendelijkheid voorop.

De heer **Jo Vandeuren** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik denk dat we allemaal overtuigd zijn van het feit dat hier een belangrijke weg wordt ingeslagen.

Mijnheer de minister, in alle eerlijkheid blijf ik zitten met de zorg die ik ook heb geuit in de plenaire vergadering. Ik weet niet veel van de technologie, maar ik heb geleerd dat we ons moeten hoeden voor een onlogische en

incoherente organisatie. Dit geldt vooral voor Justitie, want we staan nog maar aan de vooravond van debatten over grote vraagstukken, bij voorbeeld, wat is de positie van de griffier; wat is de positie van de parketsecretaris; wie is verantwoordelijk is voor het gebouwenbeheer; hoe wordt de responsabilisering van de korpschef ook materieel mogelijk ? Dit zou immers betekenen dat hij beslissingsbevoegdheid zou moeten krijgen en moet kunnen beschikken over gedeelde budgetten.

Als men dat nog allemaal moet organiseren en bedenken - en dat moet men doen als men de performantie met behoud of lichte toename van middelen wil verhogen - is het zeer gevaarlijk om partieel te informatiseren zonder het organisatorisch concept te herbekijken. Men weet dat men het moet herbekijken. Zelfs als de informatisering er niet zou geweest zijn, is dat in de nasleep van de Octopusakkoorden logisch als men de korpschef wilt responsabiliseren. Welke bevoegdheid heeft hij over het personeel ? Hoe verhoudt hij zich tot de griffier ? Wat is de positie van het openbaar ministerie ten opzichte van het gebouwenbeheer ?

Wij hebben tijdens het Octopusoverleg over de centralisatie van de logistiek gedroomd. Ik denk aan kopieermachines, enzovoort. Men moet dat eerst uitwerken voordat men gaat informatiseren. In deze sector is dat bijna allemaal informatisering op maat. Justitie is zeer gebonden aan de nationale Staat. Dat is een monopolie van de overheid. In termen van projecten betekent dat maatwerk.

Ik geef het voorbeeld van Hasselt. Men debatteert over de vraag hoe men dat in nieuwe gebouwen moet onderbrengen. U bent daar geweest en u hebt daar goed nieuws gebracht, maar alleen al de vraag over de architectuur van het gebouw en het onthaal van de rechtzoekenden veroorzaakt moeilijkheden. Moet men op elke griffie van elke rechtbank een verzoekschrift neerleggen ? Moet er een centrale griffie en een centrale desk komen ?

Als er op deze fundamentele, achterliggende organisatorische vragen geen duidelijke antwoorden komen, zal men bij de informatisering vrij snel opnieuw moeten beginnen omdat men de complexiteit ervan niet heeft ingezien. Dat doet niets af aan mijn waardering voor het feit dat u daar belang aan hecht, maar het is toch een pleidooi om het grote debat over de interne organisatie van onze rechtbanken eerst te voeren voordat men te snel zware investeringen doet in projecten waarvan men achteraf merkt dat ze terug tot de basisdiscussies leiden.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik wil reageren op de replieken van de collega's Leterme en Vandeuren.

## Marc Verwilghen

We stappen niet in het luchtledige, dat is duidelijk. Er is een centrum voor informatieverwerking dat al een concept heeft bedacht, dat trouwens van toepassing is sinds 1 februari. Er is een expertise binnen de Raad van Europa opgebouwd. België staat niet in de spits van het peloton wat de informatieverwerking betreft. Andere landen bijten de spits af. Ik heb het voornamelijk over Engeland en Nederland, die met hun projecten zeer ver zijn gevorderd. De personen die daar de begeleiding hebben gedaan, zullen ook de begeleiding in België voor hun rekening nemen. Daar is een grote expertise in opgebouwd, maar wij kiezen toch uitdrukkelijk voor de twee pilootprojecten omdat die wellicht ook de eigen situatie van de Belgische Justitie kunnen en zullen blootleggen. Die vragen zullen er komen. Dat is de discussie over de kip en het ei. Wat was er het eerst ? Het is niet zo gemakkelijk om dat uit te maken, maar ik heb er in elk geval oren naar. Dit is een fundamentele kwestie die in het begin zal moeten worden opgelost. Daarom doe ik een beroep op de expertise die men in het buitenland heeft opgebouwd.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

### **Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de mogelijke invoering van een permanentie door de diensten Slachtofferonthaal" (nr. 2343)**

#### **Question orale de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'instauration possible d'une permanence par les services d'accueil des victimes" (n° 2343)**

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter collega's, ik verneem dat de minister zou overwegen om een 24 uren op 24 uren-permanentie van de dienst Slachtofferhulp te organiseren. Daartoe zou hij advies gevraagd hebben aan de steundienst. Hun advies is de permanentie te beperken tot het organiseren van het brengen van een laatste groet aan slachtoffers van misdrijven.

Mijnheer de minister, bevestigt u de beleidsintentie die ons ter ore gekomen is ? Is het de bedoeling de permanentie te organiseren via gsm ? Hoe organiseert u dat ? Is er een apart kanaal ? Is dit wel haalbaar gezien niet alle personeelsleden in de onmiddellijke omgeving van de werkplaats wonen ? Er is al een probleem van personeelstekort in de justitiehuisen waar op sommige diensten maar een assistent werkt. Zal deze maatregel het probleem niet verscherpen ? Is de prioriteit die u zou geven aan de laatste groet geen vorm van discriminatie ten aanzien van andere slachtoffers van misdrijven ?

Hoe zit met de gelijkaardige inspanningen die gebeurd zijn bij de politiediensten in uitvoering van verschillende ministeriële richtlijnen ? Moet er in de arbeidsovereenkomst geen regeling voorhanden zijn in verband met het nachtwerk ?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega's, mondelinge vragen zijn er vooral om het actuele beleid te kunnen toetsen en de ministers te onderwerpen. Hier gaat het om de intenties en de mogelijkheden. U gaf het zelf aan.

Ik gaf mijn administratie inderdaad de opdracht om de mogelijkheden van een permanentiesysteem in het kader van het waardig afscheid en de wedersamenstelling te onderzoeken. Alvorens enige positie in te nemen, wens ik de opmerkingen, de mogelijkheden, de problemen van hen aangeboden te krijgen. Ik heb nog geen beslissing genomen. Ik heb mijn administratie alleen de opdracht gegeven die problematiek te onderzoeken en mij een round-up te geven van alle mogelijkheden en problemen. Op dat ogenblik zal ik een beslissing nemen en dan wil ik erop terugkomen. Ik kan zelfs nog geen richting geven in welke zin het opgelost zou kunnen worden.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Er is verduidelijking. De minister heeft blijkbaar de opdracht gegeven om dat te onderzoeken. Het is volgens mij correct om vanuit de oppositie het daarbij te laten.

Mijnheer de minister, de aard van de vraagstelling wijst erop dat wij vanuit de oppositie de zaak van de justitiehuisen van nabij volgen. Misschien hebt u uit de vragen een aantal knelpunten onthouden die nuttig kunnen zijn om op het juiste moment de goede beslissing te nemen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

### **Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het bestaan van een werkgroep ad hoc bij de eerste minister omtrent de organisatie van de gerechtelijke zuil van de geïntegreerde politie" (nr. 2355)**

#### **Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "l'existence auprès du premier ministre d'un groupe de travail ad hoc chargé de l'organisation du pilier judiciaire de la police intégrée" (n° 2355)**

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naar aanleiding van de laatste zitting van de begeleidingscommissie in het

**Tony Van Parys**

parlement die zich bezighoudt met het toezicht op de politie en de inlichtingendiensten bleek dat er een werkgroep ad hoc bij de eerste minister zou bestaan omtrent de organisatie van de gerechtelijke zuil van de geïntegreerde politie.

Deze informatie roept de volgende vragen op. Op welke wijze is Justitie bij deze werkgroep ad hoc betrokken? Hoe is deze werkgroep samengesteld? Wat is de precieze opdracht van de werkgroep en wat is de stand van zaken? Hoe verhoudt deze werkgroep zich tot de opdracht van het kabinet en het departement?

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, wat betreft uw eerste vraag kan ik zeggen dat Justitie zeer nauw betrokken was bij deze werkgroep. Het kabinet van Justitie werd telkens betrokken bij de voorbereiding van de vergaderingen. Er zijn in totaal 16 vergaderingen geweest. Justitie was altijd vertegenwoordigd op de vergaderingen, waarop ook de vertegenwoordiger van het college van de procureurs-generaal werd uitgenodigd.

Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van de kabinetten van de eerste minister, van de minister van Binnenlandse Zaken en van mijn departement, evenals vertegenwoordigers van de drie politiediensten en van het college van procureurs-generaal. De magistratuur was ook ruim vertegenwoordigd door minstens één, maar vaak twee onderzoeksrechters, twee procureurs des Konings en de nationale magistraten. Tevens was de voorzitter van het Comité P uitgenodigd. Tot slot waren ook enkele leden van de werkgroepen 1 en 4 uitgenodigd in zoverre de agendapunten van de vergaderingen betrekking hadden op hun werkzaamheden.

De werkgroep ad hoc heeft zich voornamelijk geconcentreerd op de functionele organisatie van de rechterlijke zuil, zowel op federaal als op lokaal vlak. Op deze manier werd ondersteuning geboden aan de werkgroep 1 van de politiehervorming. Eerstdaags wordt er ook een document gericht aan de minister van Binnenlandse Zaken en aan mezelf. Dit rapport zal de neerslag zijn van de gehouden vergaderingen.

De werkgroep ad hoc is tot stand gekomen in gemeenschappelijk overleg tussen de eerste minister, de minister van Binnenlandse Zaken en mezelf. De werkgroep beantwoordt aan de vraag om in bepaalde domeinen van de politiehervorming ondersteuning te kunnen bieden. Dit moet op een zo ruim mogelijke manier gebeuren en met kennis van zaken van diegenen die het in praktijk toepassen. De werkgroep biedt dus bijstand aan de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie, die bevoegd zijn voor de politiehervorming. Er werd ook een forum gecreëerd waar de hervormingen van politie en Justitie op geïntegreerde wijze kunnen worden afgestemd. Het gaat dus voornamelijk om een brugfunctie.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de vacature van nationaal magistraat" (nr. 2356)**

**Question orale de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "la vacance d'un emploi de magistrat national" (n° 2356)**

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik verheug mij over het feit dat de vacature voor de functie van nationaal magistraat, in opvolging van André Vandoren die sinds november voorzitter van het Comité P is, heel recent in het Staatsblad verscheen. Het is eigenlijk uit nieuwsgierigheid dat ik deze vraag stel. Ik heb deze vraag de vorige keer gesteld en toen hebt u mij gezegd dat u zou antwoorden als het federaal parket er was. Dit was de aanleiding van mijn vraag, zonder afbreuk te doen aan het feit dat deze vacature toch gepubliceerd is.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Parys, u herinnert zich het debat dat we vorige keer gevoerd hebben. Ik heb toen gezegd dat ik zou antwoorden op het moment dat het federaal parket de timing zou kunnen opstellen. Het reces komt er echter aan. We zullen onze werkzaamheden pas opnieuw kunnen hervatten tegen midden september. Daarom leek het mij beter om de functie nu al vacant te verklaren en gevolg te geven aan de suggestie die u mij hebt gedaan.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de minister, ik kan met dit antwoord genoegen nemen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de inwerkingtreding van de wet van 26 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons" (nr. 2351)**

**Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "l'entrée en vigueur de la loi du 26 mars 1999 relative à la réforme des cantons judiciaires" (n° 2351)**

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de wet van 26 maart 1999 werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 22 mei 1999. Als ik me niet vergis zegt artikel 26 dat de bepalingen van vermelde wet in werking treden op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk 18

## Karel Van Hoorebeke

maanden na de bekendmaking van de wet in het Belgisch Staatsblad. Bij koninklijk besluit van 13 mei 1999 werd de datum van de inwerkingtreding bepaald op 1 september 2000. Als ik 18 maanden optel bij de datum van 22 mei 1999, kom ik ongeveer uit in november 2000.

We hoorden op een bepaald ogenblik dat het niet mogelijk zou zijn om die wet tegen 1 september 2000 in werking te laten treden. De heer Vandeurzen heeft u daarover ook al verschillende keren ondervraagd. U herinnert zich dat er daartegen protest is gekomen, onder meer van de vrederechters van het gerechtelijk arrondissement Gent. Die stonden immers al helemaal klaar. Ze hadden zelfs al gerechtsbrieven uitgestuurd om te melden dat er vanaf die datum andere zittingsplaatsen zouden komen en dergelijke. U hebt echter besloten om de datum van inwerkingtreding te verschuiven.

We hebben ons toen al afgevraagd op welke manier dat kon gebeuren. Ik kreeg toen een persbericht onder ogen, naar aanleiding van de Ministerraad. Daarin staat: "Op voorstel van de minister van Justitie keurde de Ministerraad van heden een ontwerp van koninklijk besluit goed voor de wijziging van het koninklijk besluit van 13 mei 1999, dat de datum van inwerkingtreding vastlegt voor een aantal bepalingen van de wet van 25 maart 1999 over de hervorming van de gerechtelijke kantons. Het ontwerp van koninklijk besluit verschuift de inwerkingtreding van 1 september 2000 naar 1 september 2001". Oorspronkelijk moest de wet dus in werking treden op 1 september aanstaande. In die timing ging men ervan uit dat de Hoge Raad voor de Justitie op 1 april zou functioneren maar de Hoge Raad zal op eigen verzoek pas in augustus in werking treden. Gezien de benoemingstermijn is het onmogelijk om de nieuwe vrederechters tegen september 2000 te benoemen.

Om maandenlange problemen omwille van het ontbreken van vrederechters in verschillende kantons te vermijden, is er geopteerd voor een oplossing die het mogelijk maakt de herkantonnering sereen en op een goed georganiseerde basis te laten vertrekken tegen 1 september 2001.

Mijnheer de minister, ik heb er geen enkel probleem mee dat u de datum verschuift. Nu ja, we moeten het aanvaarden. U zegt dat u niet klaar zijt en dat u het niet grondig genoeg kunt doen, hoewel de andere vrederechten daardoor ook een beetje in het gedrang komen. Mijn vraag is of u zomaar bij koninklijk besluit een artikel omtrent de inwerkingtreding van een wettelijke bepaling kunt wijzigen. Ofwel was u niet van plan om dat via een koninklijk besluit te doen, ofwel was u dat wel van plan en dan is dit bericht niet juist. Een andere mogelijkheid is dat u het via een wetswijziging doet en dat is inderdaad de meest aangewezen manier. Vandaag zou ik dan wel eens willen weten op welke manier u ervoor zult zorgen om binnen de wettelijke regeling te blijven.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Hoorebeke, het bericht dat is uitgebracht in de pers bevat niet de juiste weergave van de wijze waarop er zal worden gewerkt. Er wordt in twee etappes gewerkt. Een eerste etappe houdt in dat er al een koninklijk besluit is, dat ondertussen trouwens aan de Raad van State is overgezonden voor advies op korte termijn. De datum van inwerkingtreding was aanvankelijk bepaald op 18 maanden vanaf de publicatie, maar is daarna bij koninklijk besluit gebracht op 1 september 2000. Dat koninklijk besluit zal worden ingetrokken. Dan zitten we weer in de oorspronkelijke fase, namelijk dat het in werking treedt, zoals het in de wet is voorzien, 18 maanden na zijn publicatie. Dat brengt ons dan tot de datum van 22 december 2000.

Vanzelfsprekend is er ondertussen een wetswijziging nodig. Die is in voorbereiding en zal dus zo vlug mogelijk het parcours moeten doorlopen om hier - wellicht bij prioriteit - te kunnen worden behandeld.

De **voorzitter** : Als u de legistieke weg volgt, mijnheer de minister, dan denk ik dat u uw amendement in plenaire vergadering - want het is daar dat het geschorst is - zult moeten indienen. Daarna stuurt de plenaire vergadering ze terug naar de commissie. Ik zie geen andere mogelijkheid. Ik denk niet dat er een afzonderlijk wetsontwerp moet komen. Inderdaad, door de aanwezigheid van een belangenconflict heeft de plenaire vergadering haar werkzaamheden moeten schorsen. Het wetsontwerp zal eerst nog moet worden besproken in het Overlegcomité, na advies van de Senaat. Als het Overlegcomité tot een akkoord komt, dan komt het wetsontwerp terug in de plenaire vergadering, waar dan een amendement moet worden ingediend, waarna het terug wordt verzonden naar de bevoegde commissie om de zaken uit te klaren. Indien wij nog met een afzonderlijk wetsontwerp moeten werken voor de datum van 22 december 2000, dan zie ik niet in hoe we dat kunnen realiseren.

Minister **Marc Verwilghen** : Het wetsvoorstel zal alleszins tot stand moeten komen via een wetgevend initiatief. Het weze duidelijk dat dit niet bij koninklijk besluit kan worden geregeld.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Maakt u nu een toespeling op de problematiek van Sint-Pieters-Leeuw ?

De **voorzitter** : Neen. U herinnert zich dat de wet inzake de gerechtelijke kantons werd gewijzigd door rechtzetting en hertekening van verschillende kantons. Mevrouw Lizin kan u dat uitleggen. Dit was het oorspronkelijke idee en iedereen ging daarmee akkoord. Er werd over gestemd. Daarop kwamen de amendementen met betrekking tot Sint-Pieters-Leeuw en andere. Zij werden weggestemd. Dat ontwerp, dat een wijziging inhoudt van de hervorming

**voorzitter**

van de gerechtelijke kantons, is naar de plenaire vergadering van de Kamer gegaan. De werkzaamheden in plenaire vergadering werden geschorst, doordat een belangenconflict is gerezen wegens het niet stemmen van de amendementen. Eigenlijk is de plenaire vergadering op dit ogenblik gevat door wijzigingen aan de wet van 26 maart.

Dus, indien men met betrekking tot de inwerkingtreding wettelijke initiatieven moet nemen, moet een bijkomend amendement op de tekst, die nu "hangende" is in de plenaire vergadering, worden ingediend en teruggezonden naar de commissie, waar dan een discussie wordt gevoerd over de inwerkingtreding. Anders moet er nogmaals een afzonderlijk wetsontwerp worden gemaakt, dat in feite nogmaals een verbetering is. Het spreekt voor zich dat het Overlegcomité eerst het probleem van het belangenconflict moet oplossen.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik zou daar even op willen inpikken. Ik heb deze problematiek reeds aangekaart in de Conferentie van voorzitters. De voorzitter, de heer De Croo, heeft toen geantwoord dat dit aspect nu eigenlijk afgehandeld is en niet meer terug hoeft te gaan naar de Kamer. Het zou misschien goed zijn overleg te plegen met de heer De Croo. Herinnert u zich niet dat ik het in de Conferentie van voorzitters heb aangekaart ?

De **voorzitter** : Als dusdanig komt het niet terug naar de Kamer. Het probleem van het belangenconflict moet worden opgelost in het Overlegcomité.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Het Overlegcomité heeft gezegd dat er geen belangenconflict is.

De **voorzitter** : De Senaat had aan het Overlegcomité het advies gegeven dat er geen belangenconflict is. Nu moet het Overlegcomité de problematiek uitklaren en het is pas dan dat de Kamer haar werkzaamheden terzake kan hervatten en dan is de procedure "belangenconflict" opgelost. Daarna moet het probleem van de inwerkingtreding natuurlijk worden opgelost, tenzij ik mij vergis.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wat de procedureregels betreft, zal ik de laatste zijn om te denken dat u zich ooit kan vergissen. U zegt, de wet treedt in werking op 22 december 2000. Zegt de wet dat er 18 maanden dienen te verlopen, na datum van publicatie ?

De **voorzitter** : Ja.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Wordt het dan december ? Volgens onze berekening is het in november.

De **voorzitter** : Het gaat om achttien maanden ná publicatie. De maanden worden geteld vanaf de eerste juni.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Ja, maar dan komt u einde november uit.

De **voorzitter** : Ja, dan is het 1 december. Maar normalerwijze dacht ik dat het achttien maanden is na publicatie.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Dan is het 22 november.

Indien ik de techniek goed begrijp, neutraliseert dit koninklijk besluit het bestaande koninklijk besluit. Dan zal iedereen ervan uitgaan dat de wet op 22 november 2000 in werking zal treden en er een wetswijziging zal komen om de inwerkingtreding uit te stellen tot het jaar daarna.

Ik hoop natuurlijk dat we dat tijdig zullen kunnen organiseren. Het zou in de Kamer achterstand kunnen oplopen, want ik neem aan dat er op dit belangenconflict geen termijn staat.

De **voorzitter** : Het bespoedigen van het onderzoek in het Overlegcomité behoort tot de verantwoordelijkheid van de minister.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Dat is een bicamerale aangelegenheid.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik wil kort repliceren op het antwoord van de minister. De heer Vandeurzen heeft immers reeds aangegevoerd waar onze bezorgdheid moet liggen.

Mijnheer de minister, we vatten pas rond 15 oktober 2000 de parlementaire werkzaamheden aan en dus zullen we moeten doorwerken. Wat de wetswijziging betreft, hebt u echter geen andere keuze. Ik vraag u om voortaan, wanneer er een persbericht wordt verspreid, meer aandacht te besteden aan de inhoud, want die zou toch correct moeten zijn. Dit geeft immers een verkeerd beeld en om die reden werd erop gereageerd.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, de heer Van Hoorebeke heeft natuurlijk gelijk. Indien mijn procedure-schema klopt, kan dit ontwerp pas na 8 oktober 2000 worden geagendeerd in de plenaire vergadering, zelfs indien er een akkoord zou bestaan binnen het Overlegcomité.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, dat is toch nog vlugger dan wanneer een nieuw ontwerp moet worden gemaakt.

De **voorzitter** : Dat is zo, want dan zal het eventueel van de commissie afhangen om het zo snel mogelijk af te handelen, het terug te verzenden naar de plenaire vergadering en een afspraak te maken met de Senaat. Dus zou de wet moeten worden gepubliceerd vóór 22 november 2000, indien uw berekening juist is.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, zou het niet zinvol zijn een wetsvoorstel te maken, zodat het kan worden besproken in de commissie ? Ik vrees dat we anders verkeerd bezig zijn. Indien het gekoppeld blijft aan een probleem van politieke draagwijdte en belangenconflicten, dan is dat een zeer gevaarlijke situatie.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, vanmorgen tijdens de bespreking in het Overlegcomité werd gezegd dat men tegen 1 september 2000 uitsluitel zou geven.

De **voorzitter** : Collega Vandeurzen, uw oplossing is een pragmatische oplossing wat betreft de inwerkingtreding, maar indien sommigen opnieuw het indienen van amendementen op de fameuze artikelen-Sint-Pieters-Leeuw daaraan koppelen, zitten we weer vast.

We weten dat het op 22 november 2000 automatisch van kracht wordt. We zullen moeten zien hoe we eruit geraken. Indien we vandaag nog bij hoogdringendheid een wetsvoorstel indienen en het vandaag nog in overweging zouden laten nemen en het morgen hier zouden ter stemming brengen, dan wordt het een chaos. We zouden dan moeten zeker zijn dat alleen dat punt wordt besproken.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, niemand van ons heeft er belang bij dat deze wet niet op een ordentelijke wijze wordt uitgevoerd. Het gaat immers vooral over de vrederechten, die toch de best functionerende rechtsinstanties zijn op dit ogenblik. We moeten ervoor zorgen dat het kan worden uitgevoerd op de meest serene manier. Indien het ons vooruit kan helpen, wil ik gerust namens mijn fractie zeggen dat we een wetsvoorstel zullen indienen met dit enig punt, zonder afbreuk te doen aan onze rechten met betrekking tot het overige. Ik zou niet graag hebben dat onze vrederechten in een lacune terechtkomen.

Minister **Marc Verwilghen** : Mijnheer de voorzitter, ik noteer dit en ik dank collega Van Hoorebeke dat hij deze inspanning wil doen. Zelf ben ik alle voorbereidingen aan het treffen die noodzakelijk zijn. Ik denk dat het goed is dat wij alle scenario's overwegen om geen problemen te krijgen. De regering zal tegen eind september in elk geval uitsluitel kunnen geven.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Is het uw bedoeling, mijnheer de minister, dat de wet voor niemand in werking treedt ? Is de inwerkingtreding voor alle vrederechten bedoeld voor 1 september ? Of bestaat de mogelijkheid dat men hem bijvoorbeeld in Gent, waar men blijkbaar reeds ver gevorderd is, wel vroeger van kracht laat worden ?

Minister **Marc Verwilghen** : Ik heb een antwoord gegeven aan de vrederechters van Gent die zich op een aantal punten fundamenteel vergissen. Dat werd hen ook meegedeeld. Het is wel degelijk de bedoeling om de inwerkingtreding voor iedereen op hetzelfde tijdstip te laten gebeuren.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Men mag schrijven dat wij een constructief voorstel hebben gedaan.

De **voorzitter** : U zei daarnet, mijnheer de minister, dat er een wetsvoorstel kon komen dat alleen betrekking heeft op dat bepaalde punt. Ik meen dat de plenaire vergadering wordt gevat door wijzigingen aan die wet. Ik zou dit moeten nakijken. Ik durf me hier niet over uitspreken.

Stel dat we erin slagen door een gezamenlijk initiatief een wetsvoorstel tot wijziging van de inwerkingtreding te doen goedkeuren in plenaire vergadering, na overwegingneming en behandeling in deze commissie, dan wil ik morgenavond eventueel de commissie opnieuw bijeenroepen over dit punt. Stelt men dan vast dat het niet kan omdat dit punt in plenaire zitting in de wet ingevoegd moet worden, dan is dat nu eenmaal zo.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Welk beeld ontstaat er nu ? Dit koninklijk besluit doet het andere koninklijk besluit teniet. Dan gaat men zeggen : "Er treedt een wet in werking, maar eigenlijk heeft de wetgever reeds de intentie die wet aan te passen".

De **voorzitter** : Ik wil één correctie aanbrengen aan uw initiatief. Uw redenering klopt zolang het koninklijk besluit tot opheffing van het koninklijk besluit van 13 mei 2000 niet opgemaakt is.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : We kunnen ook een amendement op de sociale programmawet goedkeuren.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, het is ook mogelijk dat we dit nieuwe voorstel indienen, het bij hoogdringendheid in overweging laten nemen, en daarna in commissie bijeenkomen. Intussen kunt u misschien uitzoeken welke rol de plenaire vergadering moet spelen in verband met het vroegere tijdstip. Of, u kan eerst overleg plegen. Er zijn nog plenaire vergaderingen tot vrijdag of zaterdag. Wij kunnen het voorstel op dat ogenblik nog in overweging nemen.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, we zouden nog diligenter kunnen optreden door een amendement op de programmawet in te dienen. Dat kan snel. (Gelach)

De **voorzitter** : En daar het advies van de Raad van State over vragen.

De heer **Tony Van Parys** (CVP) : Men moet op de feiten niet vooruit lopen, mijnheer de voorzitter. Wij bedoelen dit constructief. Of vindt u dit té constructief ? Wij tonen toch onze bereidheid.

De **voorzitter** : We moeten maar eens brainstormen en hier straks op terugkomen.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

*- De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.30 uur.*

*- La réunion publique de commission est levée à 12.30 heures.*

---